

прѣдложеніа има *въпросително* мѣстоименіе, и въ кое *относительно*?

Кой ти даде *тѣхъ книжкѣ*? Брату чадѣ ми. Кой-то залѣга на *учение-то*, той ся *научова*. Чия е *таа* книга? Тя е на *оногова*, у чийто *рѣцѣ* е. Што *правишь* тука? *Правѣ* онова, штото *правишь* и ты. Каква е *ваша-та* *кѣшта*? *Наша-та* *кѣшта* е *такѣва*, каква-то е и *ваша-та*. *Наший* конь е *толкѣвъ*, *колкѣвто* е и *ваший*. Кажѣте, кон въ *тъа* прѣдложеніа сж *въпросителны* мѣстоименіа и кон сж *относителны*. Што *сврѣзывать* тука *относителны-ты* мѣстоименіа?

Правило. *Относителны-ты* мѣстоименіа *често* ся *употрѣбавать* *на мѣсто* *сѣжзы*, за да *сѣждинятъ* *приставны-ты* прѣдложеніа съ *главны-ты*; нѣ мѣстоименіа-та *може* да ся *стличятъ* *отъ* *сѣжзы-ты* по *това*, че ся *скланятъ*, а *сѣжзиги* сж *нескланяеми* *дѣлове* на *слово-то*.

З а д а т к и. Съставѣте *пять* *такѣвы* *изреченіа*, въ които да има по *двѣ* прѣдложеніа *сврѣзаны* съ *относителны* мѣстоименіа. Напишѣте *пять* прѣдложеніа, които да *начинѣтъ* *отъ* *въпросителны* мѣстоименіа.

Склонѣте мѣстоименіе-то *кой*? *коя*? *коже*? Това мѣстоименіе у *мжккый* родъ *дат.* *падежъ* *прави кому*? *вин.* *кого*? а *женскый* родъ *вин.* *падежъ* *прави коѣхъ*? Така ся *скланя* и *относительно-то* мѣстоименіе *който*, *която*, *кѣсто*. А *што* е *нескланяемо*.

Склонѣте *тъа* *въпросителны* *изреченіа*: *чий* *конь*? *чия* *кѣшта*? *чие* *лозе*? *какѣвъ* *домъ*? *каква* *стала*? *колкѣво* *дрѣво*? Така ся *скланятъ* и *относителны-ты* *имѣ*: *чийто*, *чиято*, *чие* *кѣсто*; *какѣвто*, *каква* *то*, *какѣ* *кѣсто*; *колкѣ* *кѣсто*, *колкѣ* *кѣ* *кѣсто*.

Научѣте да пишете *правильно* *тъа* *притчи*: *Който* *има* *брадѣ*, *той* *си* *има* *и* *гребень*. — *Штото* *сѣнешъ*, *това* *и* *жънешъ*. — *Какѣ* *кѣ* *му* *умѣ-тъ*, *такѣвъ* *му* *и* *домѣ-тъ*.
